

عنوان مقاله:

بررسی مهندسی برخی سازه های ایرانی از دوران هخامنشیتا سقوط امپراتوری ساسانی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

غلامرضا تمیمی - استادیار، زبان و ادبیات فارسی، موسسه آموزش عالی آفرینش، بروجرد، ایران

زهره السادات موسی پناه - کارشناس معماری، دانشگاه غیرانتفاعی یاسین واحد بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

پس از شکل گیری نخستین تمدن های بشری و ترک غارنشینی و بیایانگردی در اثر جنگ و کوچ ای اجباری، حکومت های گوناگون برسرکار آمدند و اندک اندک جهت سکونت خود و خانواده ساختمان هایی ابتدایی بناکردند آنگاه با گذشت زمان و تحولات سریع اجتماعی و روی کار آمدن هخامنشیان بافت فرهنگی و معماری بناها کاملا دگرگون شد. پادشاهان هخامنشی ضمن استفاده از توانایی های فنی خود از سبک معماری کشورهای زیرسلطه و پیشه وران مناطقی مانند پاسارگاد، همدان، شوش و... نیز ساختمان های بزرگ و کاخ های باشکوه آفریدند. بنابر روایت فردوسی در شاهنامه جمشید پادشاه سطوره ای ایران، پس از کشف آهن و ذوبکردن آن ابزاری جدید ساخت و مردم را به چهار طبقه تقسیم کرد. با تقسیم کار و انواع پیشه و احداث ساختمان های مختلف موجب پیشرفت هایی شگرف گردید. جمشید دیوها را به کارگل و کارگریدرساختمان سازی واداشت و با بکارگیری اصول هندسی و معماری و ترکیب مصالح ساختمانی، بناهای آباد و محکم ساخت. احداث حمام و کاخ و چشمه و کاریز جهت رفاه عمومی در عصر او بود. ساختمان درمانگاه، دبستان، جشنگاه، ورزشگاه ورمزگاه از بناهای برجسته ای است که در شاهنامه گزارش شده است. این پژوهش مانند دیگر تحقیقات علوم انسانی به روش تاریخی و با استفاده از منابع معتبر کتابخانه ای، مهندسی بناهای ایرانی از دوران هخامنشی تا سقوط ساسانیان را موردبررسی قرار داده و به این نتایج دست یافته است که پادشاهان هخامنشی، اشکانیان و ساسانیان هر یک در دوران فرمانروایی خود با استفاده از طرح و معماری نوین و بهترین مصالح ساختمانی از قبیل ساروج، گچ، خشت پخته و نفت و... بناهایمجلل و کاخ هایی سر به فلک کشیده بنا کرده اند که آثار برخی از آنها تاکنون پابرجاست.

کلمات کلیدی:

سازه، معماری، هخامنشی، شاهنامه، ساسانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480974>

